

Odločba Odbora za pritožbe: Razveljavitev odločbe Oddelka za ugovore in vrnitev zadeve Oddelku za ugovore v ponovno odločanje.

Tožbeni razlogi pred Sodiščem prve stopnje: Napačna uporaba člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (verjetnost zmede).

Tožba Scandlines Sverige AB proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 7. oktobra 2004

(Zadeva T-399/04)

(2005/C 6/78)

(Jezik postopka: angleščina)

Scandlines Sverige AB, s sedežem v Helsingborgu (Švedska), ki jo zastopajo C. Vajda QC ter R. Azelius in K. Azelius, lawyers, je dne 7. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo Komisije Evropskih skupnosti z dne 23. julija 2004, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke z dne 2. julija 1997;
- vrne zadevo Komisiji v ponovno preučitev pritožbe v luči sodbe Sodišča;
- Komisiji naloži plačilo stroškov tega postopka toženi stranki, ne glede na izid.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka je švedska družba, katere glavna dejavnost je pristaniško zastopništvo trajektnega prevoznika. Tožeča stranka je vložila pritožbo na Komisijo proti Helsingborgs Hamn AB (HHAB), družbi, pristojni za upravljanje s pristaniščem v Helsingborgu na Švedskem in za določanje pristaniških taks. Tožeča stranka je bila mnenja, da je HHAB tožeči stranki zaračunal čezmerne pristaniške takse in s tem zlorabil svoj prevladujoč položaj v nasprotju s členom 82 ES. Ta pritožba je bila zavrnjena s sporno odločbo.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja, da se je Komisija motila pri odločitvi, da pristaniške takse za trajektne prevo-

znike niso čezmerne. Tožeča stranka meni, da je Komisijina analiza stroški/cene pokazala, da je HHAB iz trajektne dejavnosti pridobil donos v več kot 100 % vrednosti lastniškega kapitala tega podjetja. Tožeča stranka zatrjuje, da takih donosov na konkurenčnem trgu ni mogoče doseči in da so zato čezmerni, nepravični in zlorabni. Meni, da je Komisija, s tem da je zavrnila tak sklep, napačno uporabila pojem „gospodarska vrednost“ in ni uporabila načela sorazmernosti ali pravičnega dokaznega bremena. Navaja tudi, da je Komisija napačno zavrnila primerjavo med cenami, zaračunanimi trajektnim prevoznikom in tistimi, zaračunanimi tovornim ladijskim prevoznikom, kakor tudi primerjavo med cenami, zaračunanimi v Helsingborgu in tistimi, zaračunanimi v Elsinorju, na drugem koncu iste poti. Tožeča stranka izpodbija tudi ugotovitev Komisije, da med trajektnimi in tovornimi ladijskimi prevozniki ni bilo nobene cenovne diskriminacije v smislu člena 82 ES. Tožeča stranka meni, da je Komisija napačno sklenila, da storitve, ki jih zagotavlja HHAB, za ti dve skupini niso enakovredne in da trajektni prevozniki niso bili v podrejenem konkurenčnem položaju.

Tožeča stranka nadalje navaja, da je obrazložitev Komisije napačna, nezadostna in protislovna in da iz tega razloga krši člen 253 ES. Sklicuje se tudi na kršitev svoje pravice do zaslišanja po členu 6 Uredbe 2842/98 in zatrjuje, da Komisija ni izvedla primerne preiskave v razumnem roku in s tem kršila člen 10 ES, 6. člen Evropske konvencije o človekovih pravicah in načelo, da mora Komisija ravnati v razumnem roku.

Tožba Nadine Schmit proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 8. oktobra 2004

(Zadeva T-419/04)

(2005/C 6/79)

(Jezik postopka: francoščina)

Nadine Schmit, stanujoča v Ispri (Italija), ki jo zastopata Pierre Paul Van Gehuchten in Pierre Jadoul, avocats, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 8. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo o zavrnitvi ugovora tožeče stranke z dne 8. julija 2004, odločbo, da se ne sestavi ocenjevalnega lista za obdobje 2001-2002 in odločbo organa, da se tožeče stranke ne uvrsti med uradnike, ki so po napredovalnem obdobju 2003 napredovali v naziv C2;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača 3.000 EUR odškodnine za povzročeno moralno škodo;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka, ki je uradnik Komisije je oktobra 2002 odšla na bolniški dopust. Od 1. septembra 2003 prejema invalidsko pokojnino. Na podlagi tega dejstva, je Organ pristojen za imenovanja odločil, da tožeči stranki ne izda ocenjevalnega lista za obdobje 2001-2002. Torej v napredovalnem obdobju ni dobila nobene točke na podlagi delovne uspešnosti niti nobene prednostne točke, prav tako pa njenega imena ni bilo na seznamu uradnikov, ki so napredovali v naziv C2.

Tožeča stranka ugovarja spornim odločbam in navaja kršitev člena 43 Kadrovskih predpisov in Splošnih določb o izvedbi tega člena (odločba Komisije z dne 26. aprila 2002), načela enakega obravnavanja in načela dobre uprave. V tem smislu tožeča stranka navaja, da Komisija ni ravnala pravilno, da je na koncu leta 2002 ali na začetku leta 2003, s tožečo stranko ravnala kot z uradnikom, ki je manj kot eno leto pred upokojitvijo, in za katerega ni potrebno izdati ocenjevalnega lista. Zoper odločbo, s katero tožeča stranka ne napreduje v naziv C2, tožeča stranka navaja tudi kršitev člena 45 Kadrovskih predpisov, načela enakega obravnavanja in načelo dobre uprave.

Tožba Joséja Antonia Carreire proti Evropski agenciji za varnost in zdravje pri delu, vložena dne 11. oktobra 2004

(Zadeva T-421/04)

(2005/C 6/80)

(Jezik postopka: francoščina)

José Antonio Carreira, stanujoč v Bruslju, ki ga zastopata Georges Vandersanden in Laure Levi, avocats, je dne 11. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti

vložil tožbo proti Evropski agenciji za varnost in zdravje pri delu.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo agencije, s katero je tožeči stranki odobren le del diferencialnega dodatka iz člena 7(2) Kadrovskih predpisov po njeni začasni razporeditvi med 13. januarjem 2003 in 15. avgustom 2004;
- naloži toženi stranki plačilo diferencialnega dodatka, ki ji pripada na podlagi člena 7(2) Kadrovskih predpisov;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka v tej zadevi, ki je bila kot pravni svetovalec tožene stranke začasno razporejena na delovno mesto vodje administracije agencije zaradi nadomeščanja nosilca tega delovnega mesta, ki je bil na bolniškem dopustu, izpodbija odločbo OPI, s katero se diferencialni dodatek razdeli med dve osebi, ki sta ga začasno nadomeščali. Dodala je še, da odločbi nasprotuje, ker ni sprejela delovnega mesta za nadomeščanje za polovični delovni čas in bi morala imeti pravico do diferencialnega dodatka v celoti.

V utemeljitev svojih navedb tožeča stranka navaja kršitev člena 7(2) Kadrovskih predpisov kot tudi načela ustreznosti med kariernim razredom in začasnim delovnim mestom, načela prepovedi diskriminacije in načela sorazmernosti.

Tožeča stranka tudi ocenjuje, da je bila v tej zadevi kršena dolžnost obrazložitve aktov.

Tožba Walterja Parlanteja proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 22. oktobra 2004

(Zadeva T-432/04)

(2005/C 6/81)

(Jezik postopka: francoščina)

Walter Parlante, stanujoč v Enghien (Belgija), ki ga zastopa Lucas Vogel, avocat, je dne 22. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.